

Kisteleki Ede:
ELTEMETTÉK PÓSA LAJOST...

Meg sem kondult a szögedi városháza
Nagy harangja,
Nem kongatták, hogy szavával Pósa Lajost
Megsirassa...¹
Pedig mikor eltemették, fehér szárnyú
Galamb-csapat
Ott turbékolt, ott röpködött
A szögedi városháza tornya alatt.

Újszegedi sétatéren, újszegedi
Zöld erdőbe'
Másnap aztán elgyászolta: Batla cigány²
Hegedője,
Sírja felett kigyulladt mint száz szál gyertya
Száz szép nóta, –
Túl a Tiszán – áthallatszott –
Megsiratta Dankó Pista márványszobra.

Újszegedi erdő felett hogy az este
Kék eget ér,
Villásszarvú két ökörtől megmozdul a
Göncöl-szekér:
Pósa Lajos Dankó Pistát maga mellé
Ráültette,
Tejútján a dicsőségnek
Így hajtanak nótaszóval a mennyekbe.

*

In: Szegedi Napló, 1914. július 14.

Kisteleki Ede (1861–1931) író, költő, újságíró, Pósa Lajos híve.

1) a költő fővárosi temetése is a hivatalos Szeged teljes részvétlensége mellett zajlott le; a város küldöttséggel nem képviseltette magát, koszorút sem küldött ravatalára (vö. Pósa Lajos temetése, SzN, 1914. július 12.) – KMJ. [Szeged polgármestere Lázár György, akkor már hosszabb ideje súlyos fekvőbeteg volt, állt minden... Még a helyi választásokat is elhalasztották, hogy indulhasson. De nem állt talpra, 1915. januárban meghalt.

2) Valójában Csemer; Csemer Géza (1944 –) író, színházi rendező felmenője; a Batla a gúnyneve volt. Batla = fekete szalonka, zsidómadár – Apró Ferenc szíves közlései.]